

מסורת הש"ס

אין וזוט לכהמסה. דקחתי ממני^א לחמן כלב מותר: פניו נמי הכי^ב לחמן
 כו' גרסי' לה. יו' ס' ומתמיהין היא אלא משום דהוי בברייתא מניין לחמן
 כו' ומתפרשה בהדיא להכי מיתיה לה וגמגמוס ו"ל דלא גרסינן לה: וזל
 מוקלה ועבד מותר. דלא אקצייה אלא לידעה ולא פלחא אלא לידעה:

לַאִמִּיָּה אַקְצִיָּה לַאִמִּיָּה
מוֹקֶצֶת וְנַעֲבֵד אִסּוּר
בִּנְיַפְתִּיהָ ^י אִמּוֹר רַב
יִמְקוֹדֶשׁ בִּפְרֹשׁ שׁוֹר
עֲגִיל ע"י אִינֶה מִקְדוּשָׁה
אִימָא קְרָא אִיבָּת
אִימָא סְבָרָא ^י נִיחָא
גְּבִי שׁוֹר הַנִּסְקָל לֹא
אִי בְעִית אִימָא קְרָא ^י
יְוִהִית חֲרָם כְּמוֹהוּ ^י
הָרִי הוּא כְּמוֹהוּ גְּבִי
יֵאֵכֵל אֶת בִּשְׂרוֹ בְּכִי
מִתְנִי' יִתֵּן לָהּ ^י מַעֲנֵה
וְשִׁמְעִים וְסִלְחוֹת וְכֵל
לֵב גְּבִי הַמּוֹבֵחַ אִסּוּר
אֵלּוּ מוֹחֲרִין עֻפּוֹת
בֵּית מֶה אֵלּוּ הַמּוֹקֶדֶשׁ
אֲדָתָן וּמִזְבִּיחַ חָל עֲלֵיהֶן
פּוֹסֵל בִּן אִינוּ דִּין שְׁלֵל
עֲלֵיו תִּלְמוּד לֹמֵר לֵב
יִכֵּל הָאִסּוּרִין לֵב
יִרְבִּי אֲלֵיעוֹר אִמּוֹר וְלֹד
הַמּוֹבֵחַ רַבִּי חֲנִינָא בֵּן
שִׁנְקֵה בֵּן הַטְרַפָּה
לְכֵל הַקְדָּשִׁים שְׁנַעֲשֵׂה
שְׂאִין פּוֹרֵין אֶת הַקְדָּשִׁים
גְּמ' ת"ר נֵתָן לָהּ לִחְיוֹת
וְעִשְׂתָּן שְׂמֹן עֲנָבִים
רַב יוֹסֵף חֲנִי גִירוּרִין דִּרְי
לְדוּתְרוּתָהּ שֶׁכֵּן וְלֹא שֶׁ
וְלֵב"ה הַכְּתִיב גַּם כֵּן
לְבִית דְּבָרֵי רַבִּי אֲלַעֲזָר
אִמּוֹר רַב חֲסָדָא רַבִּי יוֹסֵף
אֲמַר רַב חֲסָדָא רַבִּי יוֹסֵף

מוסף רש"י

ניחא ליה בניפחיה
בי עבודת כוכבי' כתיב
ל שאהת מודה ממנו
הנפקל כתיב לא
אסור פרשו מותר:
הרי אלו מותרין גינות
דבר שכינצא בו קרב
תן לה מוקדשין הרי
אלו אמרין שהיה
שהמנו פאסל בהן אין
עוף שהם חיל המום
יהא אתנן ומותר חל
גדר להביא את העוף
ובנה ולדוניהן מותרין
תרפה לא יקרב על גבי
אנפגנוס אומר כשירה
לילה מעל גבי המזבח
תרפה אין פרוין אותן
להאכילן לכלבים:

פסמי באחננין וסיון דאמר רבי (א) רשאי
אדם לננות אחרים אם יעטרן למשת
לסם דבר אלמא ממנו הוא וליכל
לימול עליו אמון להכי אזעזרין וליכל
גדר להניח הדוד: ואם ימטע דרש
הכי שנתמעט צימו שאין לו מה שהוא
צריך לננות לזרד פסח דסיניא: מכיות
משה החייבו משה סימנה אחרים עמו
על פסחו ויתנו לו מעוט: (ב) מכדי
אכילה: אם נתמעט הבית מכדי אכילה
יכלל מימיו ומזונו מן הפה (א) ודאכלן לו
מה שיאכל (ג) החייבו משה אם אין לו
עצים לליתו מה אכילה הוא והחייבו דר
ולא החייבו מהם: (א) (ולא) מכדי מקח.
אמר רבא לעשות פסחו ונתמעט מכדי
מכדי אותו מקח שאין לו מה ליתן בו
אין ממנה אחרים על פסחו ככך: עובד
לזי כמו הוא. והוא עמלו נרעט: (א) והוא
גורס. הזכר שגא על בהמה זו והוא
גרמו לילד שיגא והכי גרמוהו איסור
והיתר דאביו מותר ואמו אסורה:
למ?

וְעָשָׂאתָן סוּלָת וְזִיתִים
שֶׁאֵתָן יוֹן תֵּן חֹדָא אֲסוּרִים וְתֵנִיא אִידֵךְ מוֹתְרִין אֲמַר
אֲסוּפֹרָא ב"ש אֲוֹסְרִין וּב"ה מְתִירִין ב"ה סְבִירָה הֵם וְלֹא
יֵהֵא ב"ש סְבִירָה הֵם וְלֹא וְלִדְוֹתֵיהֶן גַּם לְרִבּוֹת שְׁנֵינִי
לְקֶשֶׁה י"ד י"ב ה' אֱלֵהֶךְ פִּרְט לִפְרָה שְׁאִין בִּאֵה
וְחֻכְמִים אֲוִמְרִים לְרִבּוֹת אַתְּ הִרְקוּעִין! מֵאֵן חֻכְמִים
כִּי יְהוּדָה הִיא דִּתְנִיָּא! נֶתָן לָהּ זֶה רַבִּי יוֹסִי בִּרְיֵיהּ
אָפִי אֲחֹרֵי יְבִית הַכְּתָל! נֶתָן לָהּ מוֹקֶדְשִׁי הָיִי אֵל
וְיִסְדְּרֵיהֶן אֲחֹרֵי וְיִסְדְּרֵיהֶן מִלֵּךְ וְיִסְדְּרֵיהֶן מִלֵּךְ וְיִסְדְּרֵיהֶן מִלֵּךְ

הוא קרא הא לא מעמינתו קרא הוה אמינא כי ייהי לה
אמר רב הושעיא ב'מכונה על פסדו ורבי היא דתניא
ה ולא מכדי מקח רבי אמר אף מכדי מקח שאם אין
לין שע"מ בן הקדשו יורא י' פסחיתן; כל האסורים
דיותיהן מותרים ו'תני עלה ורבי אליעזר אוסר אמר רב
נרבעו דרבי אליעזר יסבר ע"כ עובר ירך אמו הוא ורבנן
ברי הכל מותרין רבא אמר מחלוקת כשנרבעו ולבסוף
סבבי זה חזי גורם מותר אבל עיבור ולבסוף נרבעו
נרבעת אסורה היא וולדה נרבעו ולד נוגחת אסור
רבא אמר כר חיננא אמר רב נחמן מחלוקת
ורבנן סברי לא אבל נרבעו כשהן חולין הואיל
מחלוקת כשנרבעו כשהן חולין דרבי אליעזר סבר
אבל נרבעו כשהן מוקדשין דרבי הכל אסורין;
ולד

[illegible]

רשאי הוא לתיכרו, ולא מכרי
מקח. שאם אין לו מעות לסחורה
אין רשאי למסור פסחו לך
(פסחים צ"ג).

שיטה מקובצת

[א] ונתן לבתמה א"ל רבתי כל
 תבא אתן ונתן ומחיר כל
 ב' בשמורת: [ב] וככל א"ל
 הוה ליה קרא לאשתמיט ומכח
 אתן ומחיר כלב ונתן: [ג] תבא
 נמי ואתן ליה אתן וליתן תאמר
 בשמורת ואם תאמר ליתן תאמר
 של זה בזה ושל זה בזה תיל
 כי תעבה: [ד] שנימי ב' ולא
 י' ודליתיהן מותרין שנאמר
 וכל ולא ודליתיהן: [ה] גרמי
 ולת: [ו] נחתת: [ז] א"ל אסלו
 וולל מקצה תעבה נמי אסור:
 ב' גיטתיה ומפסיתיה וכו' א'
 ואמר רב: [ח] סבור גבי בערבת
 מוכביס יחזא ליה ביטתיה:
 [ט] סבור דמי י' וכלתה

עצות שאין: [ג] מצי' נתן לה' [ד] יצאנו
 יצאנו ולדוריתן ותנן ולדוריתן מזה
 אלו אסורין שהיה ברין מה אם המ
 תנן ומחזיר לה' עליהן ח"ל לכל נ
 אסור דבר שאנו שול. וחזיתו לא
 מילתא ורבנן סברי לא ביא מילת
 מחזיר: [ו] תן. מחזירין הוא אלא
 הוסיף ומה דתן לה' כספים בלא
 [ז] יש שם בנין: [ח] למעוטי קרשי
 שורה החייהו משה ולא מבר' מ
 אמר כו': [ט] שישאל. ל"א החייהו:
 [י] ר"ל לו סברא: [יא] באפיה. פ"א

דיש באמו איסור זה וזה גורם להאי ולד ואסור ורבנן דמתניתין סברי זה וזה גורם מותר אבל עיברו כו': ל"א מחלוקת שנרבעו כשהן מוס